

Tisztelgés a Tábournoknak

Egy nagybetűs TÁBORNOKNAK. Egy embernek, egy ikonnak, a mindenki által nagyra becsült
Dr. Lindner Miklós altábornagynak.

Először 1967-ben találkoztam vele. Berendeltek a hadseregtörzshöz. Ahogy beléptem a kapun, találkoztam egy csomó tiszttel „nehéz tiszttel”, akik hatalmas térképekkel mente az udvaron.

Az egyik alezredes hozzám lépett és meg kérdezte: maga Sándor hadnagy Keszthelyről? Ne tolláskodjon, végezze rendesen a munkáját. Később tudtam meg, hogy ő volt a HDSHIF helyettese.

Jó pár év telt el a következő találkozásunkig. 1971-ben kineveztek az ezred híradó főnökévé, 29 évesen. Felhívott az ezredes telefonon, jó munkát kívánt, s azt mondta, ha valamit nem tudok, akkor hívjam fel. A következő évben az ezred miniszteri szemlét kapott. Felhívott és megkérdezte, hogy minden rendben van-e. Elmondta, hogy Hornok Zoltán ezredes jön ellenőrizni, a kiképzést két EHIF ellenőrzi. A szemle után ismét felhívott és gratulált a híradó szolgálat kiváló értékeléséhez.

Ismét eltelt pár év. Egyszer az akadémián már, mint csoportfőnök jött előadást tartani a híradó fejlesztésekről s a híradás helyzetéről. Ezután csak a személyügyi beszélgetésen találkoztunk. Kineveztek a 123. vcs. z. parancsnokának azzal a megjegyzéssel, hogy egy év múlva átveszem az 5.hds LÉHIF beosztását.

1982-be felkerültem a csoportfőnökségre, ahol majdnem minden nap találkoztunk. Soha nem felejtett el érdeklődni a családomról, a munkámról. Amikor 1989-ben a kórházba kerültem személyesen érdeklődött felőlem és kérte az osztályvezető főorvost mielőbbi felgyógyításomra.

Ismét eltelt pár év. 1991-ben megírtam a doktori disszertációm. A szokás szerint megküldtem az akkori csoportfőnöknek. Nem kellett volna. A mellékletek közé betettem egy a katonai szakirodalomba megjelent orosz szerző által írt cikket a rács-rendszerű géptávírási kiképzésről, amely úgy kezdődött, hogy „Elvtársak”. Na, ebből egy jó kis galiba lett. A csoportfőnök ki akarta tépni a már bekötött disszertációból az oldalt, vagy vissza akarta vonatni az egészet.

Ekkor Dr Lindner Miklós nyá. vörge. tudomására jutott az ügy és kérte, hogy keressem fel a munkahelyén a KNEB-nél. Átbeszéltük az anyagot. A cikknek maradnia kell. A távírási kettős kiképzése jelentős probléma volt annak idején. Több mint 7500 kettős kiképzésű géptávírási beosztás volt. Ez a rács-rendszerű géptávírási kiképzésjelentősen megkönnyítette probléma megoldását.

Rendszeresen elnöke, tagja volt a doktori védések bizottságainak, többek között Pesta Imre, Lehel György, Sándor Miklós, Dérföldi László, Császár Lajos, Rajnai Zoltán és mások védésénél. Az Egyetemi Tanács elismerve sok éves áldozatos munkáját „címzetes egyetemi tanári” címet adományozott részére.

Professzor volt, de soha nem élt vele.

Később elég gyakran találkoztunk a civil életben. Jó társasági ember volt. Szeretett mesélni, adomázni. Minden névnapról, születésnapról megemlékezett. Mindig megbeszéltük a dolgok menetét.

Hiánya nem pótolható!

Prof. Dr. Sándor Miklós nyá. ezds.